SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1861. **Zondag 28 Julij** **No. 30.**

PARAMARIBO, den 27 Julij 1861.

Het doet ons genoegen te melden dat ons bestuur eindelijk gevolg gevende aan den wensch der stadbewoners, de voormalige zoogenaamde Acapoedjari heeft aangekocht en door het aanleggen van eene straat aldaar de gemeenschap tusschen de Wageweg en Gravestraten zal herstellen.

De tweede Junij brieven-maal uit Europa is alhier den 25 dezer met de *Vice Admiraal Rijk*, kap. Rusman, aangebragt. — Het politieke nieuws uit Nederland behelst voor den Kolonialen lezer weinig belangrijks. Men verwachtte dat de Staten-Generaal spoedig op reces zouden uiteengaan.

De viering van het 45ste lustrum der Utrechtsche Hoogeschool is met veel luister geschied.

Ook te Haarlem heeft de Algemeene nationale tentoonstelling van Nijverheid, gelegenheid tot vele, plegtige feestvieringen aanleiding gegeven.

De opening van het Landhuishoudkundig Congres te Dordrecht, heeft mede plaats gehad, en is daarbij aan onderscheidene Koloniale onderwerpen eene warme belangstelling ten deel gevallen.

De heer C. Pahud heeft een eervol ontslag bekomen als Gouverneur Generaal van Ned. Indie, en zal vervangen worden door den baron SLOET VAN DE BEELE, Voorzitter der Commissie van Toezigt op de Spoorwegdiensten.

Te Londen heeft een geduchte brand gewoed, waarvan men sedert de groote vuurramp van 1666 — geene wedergade heeft bijgewoond. De daardoor veroorzaakte schade werd voorloopig op 5,000,000 pond sterling geschat, daar bij het vertrek der mail zulks nog niet met juistheid kon worden vastgesteld. Men heeft daarbij tevens menschenlevens te betreuren gehad.

Aan de particuliere correspondentie uit Londen in de *Rott. Ct.* is het volgende ontleend:

»De laatste Amerikaansche berigten veroorzaken hier een hoogst onaangenamen indruk. De vijandelijke gezindheid der noordelijke Staten tegen ons gouvernement, schijnt ieder oogenblik toe te nemen. De new-yorksche pers, die er bereids in geslaagd is den Amerikanen haat en wraaklust tegen ons land in te boezemen, gaat steeds voort het federaal gouvernement en het amerikaansch publiek tegen Engeland op te ruijen. De grootste onruststoker is de *New-York Herald*. Ieder nommer dier courant bevat nieuwe smaadredenen tegen lord Palmerston en lord John Russell en bedreigingen tegen ons land, indien het in de staatkunde der ministers blijft volharden. Lord John Russell schijnt intusschen in geenerlei opzigt zijne staatkunde tegenover Amerika te willen wijzigen, maar heeft integendeel besloten zich door de bedreigingen der oorlogzuchtige pers niet te laten afschrikken en aan alle eventualiteiten kloekmoedig het hoofd te bieden.

»Ons publiek intusschen hoogst ontevreden over de vrij voorbarige handeling en niet zeer schrander geoordeelde staatkunde van ons gouvernement in de amerikaansche aangelegenheden. Het zenden van troepen naar Kanada vooral wordt ten strengste gelaakt, en niet ten onregte, uit vrees dat die maatregel de noordelijke Staten meer dan iets anders tegen ons land zal verbitteren.

»Bijzondere brieven uit New-York stellen de positie der aldaar vertoevende Engelschen als zeer gevaarlijk voor. Zij voorspellen eenparig dat de minste vijandelijke handeling van ons kabinet tegen het federaal gouvernement het sein tot een aanval op de Engelschen in de Noordelijke Staten zal zijn, waarvan vooral onze gezant, lord Lyons, niet zal verschoond blijven. Onze handel lijdt intusschen aanmerkelijk door de betreurenswaardige onlusten die Amerika in beroering brengen. Verschillende groote handelshuizen te New-York hebben reeds hunne betalingen aan hunne engelsche crediteuren gestaakt, daar de eerstgenoemden van hunne debiteuren in de Zuidelijke Staten geene betalingen meer erlangen.

»Te Manchester ziet men voor de arbeidende klasse zeer veel ellende te gemoet, aangezien men aldaar zeer spoedig gemis aan katoen zal hebben. Het schijnt juist de taktiek de Zuidelijke Staten te zijn een zoo min mogelijken toevoer van katoen naar Europa te zenden, en dus Engeland en de andere belanghebbende mogendheden te nopen ter hunner gunste tusschen beide te komen en de blokkade, die den uitvoer gedeeltelijk belet, tegen te werken. Ik geloof dat zij zich in hunne berekeningen deerlijk zullen bedriegen.”

De nota, door den heer de Thouvenel aan den zaakgelastigde van Frankrijk te Turijn gerigt, luidt hoofdzakelijk als volgt:

„Koning Victor Emanuel heeft aan den keizer een brief gezonden, houdende verzoek dat Frankrijk het koningrijk Italie zal erkennen. De keizer heeft gemeend dit verzoek te moeten inwilligen en had daarmede voornamelijk ten doel alle onjuiste geruchten en alle verkeerde gissingen tegen te gaan. Die erkenning kan evenwel niet insluiten eene goedkeuring van de tot dus verre door het kabinet van Turijn gevolgde politiek, noch de aanmoediging van ondernemingen, die den vrede van Europa in gevaar zouden kunnen brengen. Met herinnering aan de verklaringen die door Frankrijk op de conferentie van Warschau werden afgelegd, herhaalt de heer Thouvenel thans dat Frankrijk het beginsel van non interventie beschouwt als een vasten grondregel, die door al de mogendheden behoort te worden nageleefd. Aan de andere zijde werpt Frankrijk alle verdere verantwoordelijkheid van zich af. Door met Italie officiele betrekkingen aan te knoopen, ligt het geenszins in de bedoeling der keizerlijke regering het gewigt der protesten van Rome te verzwakken; alhoewel Frankrijk den koning van Italie erkent, moet het blijven voortgaan Rome te bezetten tot tijd en wijle de noodige waarborgen zijn gegeven tot bescherming dier belangen, welke de inlegering vroeger hebben noodzakelijk gemaakt.

Van zijne zijde heeft de heer Riscasoli aan den heer Gropello, zaakgelastigde van koning Victor Emanuel te Parijs, eene nota gerigt. Daarin betuigt de minister zijne diepe erkentelijkheid voor het niet genoeg te waarderen blijk van sympathie, dat de keizer aan Italie geschonken heeft. Zonder zijn oordeel over de gebeurtenissen op het schiereiland te wijzigen, heeft de keizer aan het diep bedroefde, in nationalen rouw gedompelde Italie een schitterend blijk van grootmoedigheid en welwillendheid, zegt Ricasoli, en daarop laat hij volgen: „Als de groote burger wiens dood wij betreuren, schat ik de openhartigheid der keizerlijke regering op hooge waarde, en met gelijke vrijmoedigheid uit ik mijne gedachten. Belast met het voorzitterschap van den ministerraad, vond ik in de jongste door het parlement genomen besluiten over de vraagstukken die voor Italie het belangrijkst zijn, van zelf het programma dat ik te volgen had. Het parlement heeft het regt der natie erkend om zich als één Staat te vestigen, en tevens de hoop geuit dat men zou trachten tot eene volkomene eenheid van Italie te geraken, zonder dat de verwezenlijking van dien wensch door schokken zou vergezeld gaan, te meer daar de zaak van Italie reeds zoo ver gevorderd was in de openbare meening. Wij allen zijn dezelfde zienswijze toegedaan. De koning en zijne ministers zijn overtuigd, dat wij door aan Europa het voorbeeld van gematigdheid te geven, onze regten zullen waarborgen, zonder Italie aan onvruchtbare gisting en Europa aan gevaarlijke verwikkelingen bloot te stellen. Het is ons streven om aan Italie zijne roemrijke hoofdstad terug te geven maar daardoor willen wij niet geacht worden eenig afbreuk te doen aan de grootheid der Kerk en de onafhankelijkheid van het doorluchtig opperhoofd der catholieke godsdienst Hopen wij alzoo dat de keizer der Franschen weldra zijne troepen uit Rome zal kunnen terugroepen, zonder dat de opregte catholieken daarvan gevolgen zouden moeten duchten, die wij het eerst van allen zouden betreuren. Het belang van Frankrijk zelf zal ongetwijfeld de keizerlijke regering doen besluiten de bezetting van Rome te doen ophouden, alhoewel wij het aan de hooge wijsheid des keizers overlaten om het juiste tijdstip aan te wijzen, waarop Rome zonder gevaar aan zich zelf kan worden overgelaten. Wij zullen het ons steeds tot pligt rekenen mede te werken om deze oplossing gemakkelijk te maken, en hopen dat Frankrijk zijne goede diensten niet zal weigeren om Rome te bewegen tot het aangaan eener schikking, die de beste vruchten zal dragen niet slechts voor Italie, maar ook voor de godsdienst zelve.”

Men schrijft dd. 26 Junij uit Londen:

Gisteren morgen (25 Junij 1861 of volgens de mahomedaansche tijdrekening 16 Dschu'lhedche 1277 — één dag na de drie gelukkige dagen van die maand —) is de sultan Abdul Medjid-Kahn overleden. Geboren 23 April 1823 (11 Chabân 1238) werd deze 31ste souverein van het geslacht Osman en 28ste sedert de inneming van Konstantinopel, dus 38 jaren, 2 maanden en 3 dagen oud. Hij volgde den 2 Julij 1839 (19 Rey el-akhir 1255) zijnen vader Mahmud Kahn II op, en laat 15 kinderen na. Zijn broeder en opvolger Abdul-azis-effendi is geboren 9 Februarij 1830 (15 Chabân 1245) en dus 31 jaar oud.

De britsche minister van buitenlandsche zaken heeft deze tijding gisteren avond kort vóór middernacht in het Parlement medegedeeld, en de fransche *Moniteur* van heden morgen verkondigt insgelijks des sultans overlijden. Dat door dezen dood al dadelijk, voor het oogenblik, een verandering in den hagchelijken toestand van den ottomanischen Staat zal komen, is niet aan te nemen; maar er bestaat veel grond om te veronderstellen dat het niet lang zal duren of de partijen — de zoogenaamde liberale of liever europeeschgezinde en de fanatieke — zullen scherp tegen elkander overstaan. Bekend is het, dat de laatstgenoemde op de ondersteuning van den nieuwen sultan rekent; doch zij kan welligt eene teleurstelling ondervinden, daar Abdul-Azis, bij het besef dat inwendige verdeeldheden den buitendien naderenden val van het turksche rijk slechts kunnen verhaasten, misschien het oor leent aan den raad van de meer verlichten onder zijne omgeving. Niet alleen de financiën van den Staat en de hervormingen in de regering, maar Syrië, de Hersegowina en Bosnië, Montenegro, Servië, de Vereenigde Donau-vorstendommen, Kandia, en ook... Egypte met de Suez-kwestie, zijn zoo veel elementen voor verwikkelingen en moeijelijkheden, die vermoedelijk na Abdul Medjids dood in niet geringe mate zullen toenemen, — om nog niet eens van de eventuele houding der groote europesche mogendheden te gewagen, — dat inderdaad, als wij aan Abdul-Azis een raad moesten geven, wij zouden trachten hem te bewegen de zaken vooreerst althans in *statu quo* te laten.

Victor Hugo, door de „maatschappij ter bevordering van Italies eenheid” tot eere-lid benoemd, heeft op de hem hiervan gedane mededeeling een antwoord geschreven, dat door de italiaansche en engelsche bladen is openbaar gemaakt en waarin de beroemde fransche dichter met warmte zijn sympathie voor de „heilige” zaak van Italie betuigt. Aan een vereenigd Italie heeft, volgens Victor Hugo, de beschaving behoefte. „Er zal een tijd komen,” schrijft hij o. a., „dat alle grenzen zullen verdwijnen. Al de oorlogen zullen opgelost worden in de verbroedering der rassen. Gebeurt dat, dan zal de groote dag voor het *vaderland der menschheid* zijn aangebroken.” Voorts leest men aan het slot van den brief: „Italie moet Venetie en Rome hebben; want zonder Rome en Venetie — geen Italie, en zonder Italie — geen Europa.”

De amerikaansche berigten loopen tot 8 Julij. Zij melden eindelijk het begin van den burgeroorlog op geregelden voet en de verwachte nederlaag der Zuidpartij, waarvan 500 door een regiment van Indiana op de vlugt werden geslagen. Het voornaamste feit is de ontruiming van HarpersFerry, dat ijlings door de Zuidenaars verlaten werd. Deze hebben zich alleen, zoowel ter genoemde plaatse als elders, onderscheiden door het verbranden van spoorwegbruggen. Missouri heeft 50,000 man troepen gevorderd, doch de gouverneur en zijne staatsbeambten hebben intusschen de stad Jefferson verlaten en werden door de troepen der Unie gevolgd. Deze verloren te FortMunroe en te Great-Bethel te zamen omtrent 40 man aan gesneuvelden; en hadden 145 gekwetsten.

De New-Yorksche bladen worden steeds heviger in hunnen toon jegens Engeland, en beginnen zelfs te spreken van toebereidselen tot een oorlog. De brief van den heer Clay en de handelingen van den heer Sandford te Parijs worden intusschen afgekeurd.

Ongeveer 700 slaven zijn uit Virginie ontsnapt en werden door de Unie bewaard als oorlogs-contrabande. Men zeide te Washington dat men, bij gelegenheid der inbeslagneming van dépêches op de telegraaf-bureaux, ontdekt had dat een der onlangs benoemde buitenlandsche gezanten bij de Unie aan de rebellen te Charleston berigt had gezonden van de door het gouvernement ontworpen versterking van het fort Sumter. Uit de amerikaansche brieven blijkt dat generaal-majoor Fremont 1000 Enfield-geweren en eenige batterijen artillerie heeft aangekocht voor het Uniebewind. De agent van het Zuiden heeft twee stoombooten gekocht voor p. st. 70,000.

Een corps bondstroepen 3000 man sterk heeft in den nacht het fort Munroe verlaten om de op negen mijlen afstand van daar door de zuid-troepen ingenomen aan te tasten. Ten gevolge van een misverstand hebben twee regementen der krijgsmagt van de Unie, in den

ankeren 'nacht, op elkander geschoten. Bij het aanbreken van den dag naderden de Unie-troepen het bestookte punt, doch werden door geblindeerde batterijen teruggeslagen. Gedurende een uur waren zij aan een hevig en onophoudelijk voortgezet vuur blootgesteld; daarna trokken zij af en keerden naar Munroe terug — Harpersferry is door de zuid-troepen ijlings ontruimd. Hunne pogingen om bruggen af te breken mislukten; doch al wat eigendom der Unie was hebben zij aan de vlammen prijs gegeven. — De noord-troepen hebben de geheele linie aan de Potomac-rivier verlaten met het doel om zich te Manassai zamen te trekken. — De gouverneur van den Staat Missouri heeft bij proclamatie 50,000 man onder de wapens geroepen, om aan de Unie weêrstand te bieden. Deze gouverneur en andere staatsambtenaren hebben de stad Jefferson verlaten om hunne krijgsmagt bij Ahnow-Rock bijeen te trekken; zij worden door generaal Lyon met een zeer sterk legerkorps vervolgd. In Maryland heeft de noord-partij bij de verkiezingen de bovenland behouden.

In Noord-Amerika, namelijk de Unie, wordt thans door de bestrijders van de Zuid-konfederatie op allerlei wijze van hunnen afkeer der afscheiding blijk gegeven, zoo zelfs dat men bij het ontvangen van een brief zien kan tot welke partij de afzender behoort. Een enveloppe uit Milwaukee dd. 5 Junij ligt voor ons, waarop de banier der Unie, de rood-witgestreepte vlag met de witte sterren op een blaauw veld en de vrijheidsmuts, is afgebeeld, met deze twee regels er onder:

Oh! the Star-spangled banner in triumph shall wave,
O'er the land of the free and the home of the brave.

De schrijver van den brief in bedoelde enveloppe gesloten, meldt o. a. dat door allen in het Noorden de zege op het Zuiden als zeker wordt beschouwd. De dood van senator Douglas, den bekwamen staatsman, heeft groote verslagenheid te weeg gebragt, en op de tijding van zijn overlijden werden in verscheidene steden de winkels met rouwfloers behangen.

Tusschen de Unie en Peru worden hevige diplomatieke notas gewisseld, over het wegnemen van eenige amerikaansche schepen, die guano als kontrabande inladden. De twist liep reeds zoo hoog, dat er een oogenblik vrees bestond voor het afbreken der diplomatieke betrekkingen tusschen de twee Staten.

In Venezuela ziet het er niet gunstig uit. De regering is ten einde; raad en de federalisten maken zich gereed om naar Caraccas op te trekken. Men verzekert dat de gewesen president Monagas weder aan het hoofd van het venezuelaansche bewind geplaatst zal worden. Generaal Paes heeft zijn ontslag gegeven als opperbevelhebber des legers; de doorluchtige veteraan der onafhankelijkheids oorlogen zal voor de derde maal in ballingschap gaan leven, en keert naar New-York terug.

Als vervolg op de mededeeling van Mev. Storm betreffende Noord Amerika, door ons onlangs in onze kolommen vermeld, verdient het volgende schrijven de bijzondere aandacht.

„In dezen tijd der verbittering tegen de slavenhoudende Staten, wend ik mij tot uwe onpartijdigheid, om ook hunne zaak te bepleiten.

„Toen de Statenvereeniging van Noord-Amerika gesloten werd, bestond de slavernij in alle toenmalige Staten, met uitzondering van twee. De grondwet bepaalt dat alle regten, die niet aan de bondsregering afgestaan worden, aan de afzonderlijke staten verblijven, en geene wetsbepaling verbiedt het verlaten der Unie. Daniël Webster heeft zoodanige afscheiding voorzien als thans geschiedt. Hij verklaarde aan de Abolitionisten, dat, bij verkorting van de regten der slavenhouders, de Unie voor hen onbestaanbaar was. Sedert twintig jaren worden die regten dagelijks betwist. Men verspreidt zendelingen om de slaven op te ruijen, zoodat wij niet alleen voortdurend in levensgevaar verkeeren, maar ook, door verleiding tot vlugten, jaarlijks millioenen dollars verloren gaan!

„Dit geschiedt onder den mantel der regten van den mensch welke echter, in plaats van door de christelijke godsdienst geheiligd te worden, daarmede strijdig zijn, gelijk bewezen werd door bisschop Andrews, die daarom in de noordelijke staten uit de kerk gebannen werd, terwijl zij eene wet maakten, verbiedende om ontvlugte slaven gevangen te nemen. Zoodanige wet verscheen laatstelijk in Vermont sedert de vorige presidentskeuze. In Brooklijn werd bij die gelegenheid een leerrede uitgegeven, waarin zekere predikant van Dijk regtstreeks onze eigendomsregten aanvalt. Van deze preek zijn millioenen exemplaren verspreid.

„Door de verklaring der Noordelijke Staten dat geen nieuwe staat in de Unie zal opgenomen worden, waarin de slavernij bestaat, is het grondgebied waar nog geene staten gevormd zijn, het eigendom eener partij geworden, die onze regten vernietigt, terwijl zij alleen onze tegenstanders veroorlooft grondbezittingen te aanvaarden, om ons te beheerschen en wetten te maken, die vroeger of later ons leven en eigendom in de zuidelijke staten bedreigen. Wat blijft ons nu over, dan eene Unie te verbreken, die op het regt steunen moest en dit echter niet waarborgt, maar zoodra het evenwigt der stemmen in het congres verbroken is, de meerderheid tegen de zuidelijke inrigtingen aanvoert.

„Toen de Unie ontstond, behoorde al het grondgebied, waarop de latere Staten ontstaan zijn, aan de meerderheid der toenmalige Staten, en van deze kon niet verwacht worden dat zij in hun eigen nadeel handelen zouden. Wanneer de slavenhoudende Staten tot nu toe alles toelieten en de beschermende regten goedkeurden, om eene zee- en landmagt en vestingen te onderhouden, zoo wordt het hoog tijd om daartegen op te komen en te verklaren, dat wij geene staatkunde willen volgen, welke voortdurend het belang van den landbouw der zuidelijke Staten aan het beschermende stelsel van het Noorden dienstbaar maakt, hetwelk slechts werkt ten voordeele van hen, die ons nu ook nog met de emancipatie der slaven bedreigen. Daarom verzetten zich de zuidelijke Staten thans voor het eerst, tegen de drukpers van geheel Europa, welke hen van dwingelandij beschuldigt, zonder diegenen te willen hooren, die de slavernij bij ondervinding kennen en verklaren kunnen, hoe het mogelijk is, dat sedert de oprigting der Unie het toen aanwezige halve millioen slaven tot vier millioen is geklommen, hetwelk zeker niet zou gebeurd zijn bij eene onmenschelijke behandeling.

„Nog minder bedenken onze tegenstanders en op welke wijze de emancipatie geschieden of wel vergoed worden zal. Het kost hun niets om ten onzen koste menschenvrienden te zijn en voor de gevolgen hunner leerstellingen hunne oogen te sluiten. Toen de Unie gevormd werd; verklaarde een comité over den slavenhandel, bestaande uit drie noordelijke en twee zuidelijke leden, dat die handel met het jaar 1800 moest ophouden; waartegen de Oostelijke Staten opkwamen, om dat hunne schepen dien handel dreven, welke ten gevolge van dien nog acht jaren voortduurde en alzoo ten bewijze strekte, dat hunne menschenliefde zeer dubbelzinnig was; terwijl in het Zuiden nooit zulke tooneelen gebeurden, als door de dichters van het Noorden met zoo veel warmte doch zoo weinig kennis van zaken geschilderd werden. Mogten zij eens antwoorden op de vraag, wat zij zelven doen zouden wanneer zij in de warme luchtstreken woonden, en of zij minder gedwongen arbeid bezigen zouden, wanneer daardoor alleen hunne velden vruchten konden voortbrengen? Laat hen bewijzen dat wij iets meer gedaan hebben, dan volstrekt vereischt wordt om ons te beschermen tegen de maatregelen der geestdrijverij. Laat hen onze zeden leeren kennen en ons stilzwijgen eerbiedigen, hetwelk wij in acht nemen tot dat hun geroep eene hoogte heeft bereikt, die het onmogelijk maakt om bedaard te blijven.

„Ik vermeen, als zoon van het noorden, onpartijdig te kunnen oordeelen, en het getuigenis te kunnen inroepen van allen, die even zoo geruimen tijd in de slavenhoudende staten doorgebragt hebben, of men kan zeggen dat de slaven hard behandeld worden, of dat hun lot eenigzins gelijkstaat met hetgeen de arme Duitscher of Ier in de noordelijke staten zich moeten laten welgevallen? Wij allen weten wie de schreeuwers zijn, die zich geroepen achten om voor de regten der menschheid op te treden en de zuidelijke staten te belasteren! Het zijn grootendeels opgewondene schrijfsters, die de Goddelijke Voorzienigheid willen voorbij streven en tegenspreken, dat er landen zijn, waar de kaukasische mensch den grond niet bearbeiden kan, en dat er menschenrassen zijn, welke daartoe geschapen zijn! Zij beweren, dat alle menschenrassen, vrij en gelijk zijn moeten, en echter zijn zij gewoonlijk de laatsten om van hunne persoonlijke voorregten af te zien. Konden zij besluiten om alles zelf op te nemen, zij zouden bevinden dat de zedelijke toestand der slaven veel beter is, dan die der vrije negers in eenig ander land, de model-kolonie Liberia niet uitgezonderd, welke door een man van het zuiden, Henry Clay, gesticht, helaas, bewijst dat de Afrikaan, aan zich zelf overgelaten, tot den wilden natuurstaat terugkeert. Mogten de predikers van Exeter-Hall de slavenhoudende staten bezoeken en zich overtuigen, dat de slaven nooit zoo veel behoeven te arbeiden als de arme fabriekwerkers in Engeland, die met al hunnen aanleg tot hoogere ontwikkeling in ellende ondergaan, terwijl onze slaven, behalve bij den oogst, nooit meer dan 10 uren dagelijks werken en daarbij Zondags vrij zijn!

„Wie dit alles met eigene oogen gezien heeft, zal toegeven dat de emancipatie, verre van menschlievende bedoelingen te bereiken voor de negers de schrikkelijkste gevolgen hebben zou! Voorzeker is dit ras door God bestemd, om Abrahams nakomelingen te dienen en alzoo een schakel te zijn in de natuurlijke keten der schepselen, die van trap tot trap volmaakter worden.

(*Wordt vervolgd.*)

INGEZONDEN.

Ubi facilius periculum, ibi maior cautela sit.

DAMHOUDER.

De drooge tijd is aanstaande, en weldra verschijnt in de dagbladen weder eene aandoenlijke uitnoodiging aan de goede ingezetenen, om 's nachts in persoon patroelje te doen. Nu vinden de goede ingezetenen het wel niet pleizierig om 's nachts bij de straten te loopen, in plaats van rustig in hun bed te blijven liggen; maar zij bedenken, (die goede ingezetenen!) dat het toch nog veel onpleizieriger zoude zijn, na 's nachts geslapen te hebben, 's morgens verbrand of gestolen wakker te worden, en zullen er dus maar weder op los patroeljeren. En wie zal hun ongelijk geven? Geplaatst in het alternatief van slapen en verbranden, of niet slapen en behouden te blijven, kan de keus, voor goede ingezetenen, niet moeijelijk zijn.

Nu mogen niet goede ingezetenen wel vragen, waarvoor men dan toch belastingen betaalt, wanneer men zelve op zijn persoon en goed moet passen? Zij kunnen wel zeggen, dat de eerste voorwaarde der burgermaatschappij is veiligheid voor persoon en goed; maar dat helpt allemaal niets tegen dat leelijke alternatief.

Het is wel waar, dat wij eene geheel nieuwe wetgeving te wachten hebben, en het is niet te betwijfelen, of de volkomenste waarborg voor de veiligheid van personen en goederen zal daaruit geboren worden. Zoodra de nieuwe wetboeken er zijn, zullen wij er ons gerust op kunnen nederleggen, en er op slapen als op rozen; maar die wetboeken zijn er nog niet, en het is nog in het geheel niet zoo zeker, dat zij er vóór den aanstaanden droogen tijd zijn zullen, en intusschen zitten de goede ingezetenen maar met dat drommelsche alternatief.

Onlangs werd in een' vriendenkring dit onderwerp besproken. Algemeen was men van gevoelen, dat de nachtpatroeljes door goede ingezetenen veel onaangenaams en nadeeligs met zich bragten. Één had er zelfs de kordaatheid te bekennen, dat zijne vrouw er verbazend veel tegen had, en dat reeds menigmaal oneenigheid daaruit was ontstaan, welke zelfs zoo hoog was geloopen, dat de vrouw gedreigd had ook te zullen gaan patroeljeren. Hierdoor aangemoedigd bekenden velen, dat ook hunne vrouwen gestadig tegen dat patroeljeren te velde trokken, en konden niet ontveinzen, dat zij, na eene nachtpatroelje, minder geschikt voor hunne zaken waren geweest, te minder, omdat zij toch den geheelen nacht niet op een droogje hadden kunnen blijven, dat ook trouwens van goede ingezetenen niet te vergen zoude zijn.

Men was dus zeer tegen de nachtpatroeljes; maar hierdoor was men niets gevorderd, want altijd kwam weder dat ongelukkige alternatief, tot dat een eenvoudig maar praktiesch man, de Heer VAN ZUILEN, die nog geen woord had gesproken, eindelijk, ofschoon nog zeer schroomvallig, de vraag opperde, of wij wel in dat zoo onaangenaam alternatief verkeerden van *of* te moeten verbranden, *of* zelve des nachts de wacht te moeten houden? Hij geloofde van neen, en meende, dat men, in plaats van zelve de wacht te houden, wel door anderen, tegen betaling, voor zich de wacht zoude kunnen doen houden; met andere woorden, dat door eene welingerigte klep- of ratel- en torenwacht, de nachtpatroeljes der goede ingezetenen, met goeden uitslag, vervangen zouden kunnen worden.

Het voorstel was eenvoudig genoeg, om de spotlust van sommigen op te wekken; maar toen er een paar niet medelachten, integendeel het denkbeeld toejuichten, toen men de zaak breedvoerig had besproken, en het vóór en tegen had gewikt en gewogen, kwam men tot deze resultaten:

Dat 's nachts bij de straten te loopen niet bevorderlijk is voor de gezondheid en de zedelijkheid der goede ingezetenen;

Dat eene bezoldigde nachtwacht oneindig beter aan het doel zoude beantwoorden;

Dat binnen weinige dagen zoodanige nachtwacht georganiseerd en in functie zoude kunnen zijn;

Dat de kosten hoogstens vijf à zes duizend gulden in het jaar zouden beloopen;

Dat terwijl nu de last alleen drukt op de goede ingezetenen, die 's nachts Paramaribo doorkruisen, die last dan ook zoude drukken op de niet goede ingezetenen, die 's nachts op hun bed blijven liggen.

Dienvolgens werd er eene commissie van drieën benoemd, (VAN ZUILEN wilde er niet van wezen) welke terstond eene voordragt aan de Regering zoude doen, en daarop ging men uiteen.

Ongelukkig echter had men niet bedacht, dat het woord TERSTOND niet bekend was in het Surinaamsch Woordenboek, immers niet in de juiste beteekenis, en hieraan is het te wijten, dat van die voordragt tot op heden niets is gehoord, en het zeer is te vreezen, dat de nachtwacht niet komen zal, dan wanneer reeds .....

GOD BEWARE ONS!

H.

Correspondentie. Aan het verzoek van v. D M. zal worden voldaan, het was ons aangenaam, dat wij door eenige wenken, nut hebben gesticht.

*** Het doet ons genoegen te kunnen melden, dat het Gouvernement op verzoek van eenige burgers, de zoogenaamde „à KAPOE DJARI" heeft aangekocht en dat daarvan eene straat zal worden gemaakt, welke bovenstaanden naam zal blijven behouden.

*** Eenige dagen geleden berigtten ons de dagbladen, welk eene drukkende schaarschte aan *geld* er tegenwoordig in de Kolonie heerscht. Die toestand wordt zeer ernstig. — Naar wij vernemen worden er reeds *wissels* met een *disconto* à 5 pCt. en lager verkocht. Gaan wij na, hoe luttel het kapitaal was, dat als *circulerend medium* in deze Kolonie werkte, dan wekt het ieders zorg op, te weten, dat binnen zes weken, ruim *f* 200,000 de Kolonie is uitgevoerd, zonder dat die uitvoer hersteld werd, door eenigen toevoer van geld, voor gekochte producten.

Donker wordt de toekomst voor hem, die het Surinaamsche volksleven kent, en weet, hoe zich dat beweegt. Uit een financieel oogpunt beschouwd, is de bevolking direct afhankelijk van den Landbouw, en deze verkeert in eene zeer gedrukte positie, door de verwikkeling der *Noord-Amerikaansche kwestie*. De Amerikaansche scheepsgezagvoerders, tevens handelaars voor Amerikaansche huizen, koopen voor het geld dat zij voor uitgebragte *carga's* ontvangen hebben, geen producten, maar voeren langzaam al het geld de Kolonie uit. „Hoe zullen," vragen wij, „de handelaren, klein handelaren, burgers ens. zich welhaast redden?" *maar*, en dit vereischt ernstige overweging. "Hoe zullen de duizende inwoners dezer volkplanting, die alhier bij den dag leven, en dikwerf 's morgens niet weten, hoe zij bij de schaarschte van geld, gedurende den dag aan den kost zullen komen, het maken?"

Was het voor den steeds gedrukten Surinaamschen Kolonist, gedurende een aantal jaren een droeve toestand, de verstoring van geregelde betaling te ondervinden, die nooit door pogingen van het Bestuur tot verbetering werd geleid — nu in de laatste twee maanden schijnen die verstoringen reusachtig en vernielend op de geheele maatschappelijke beweging te werken. — Door wie wordt dat gevaar zoo groot? Met een enkel woord zullen wij dat verklaren. Daar het *circulerend medium*, elken dag minder wordt, zoo zullen wij welhaast zonder *specie* zijn; is er geen geld, dan kunnen de vertegenwoordigers van eigenaren en fondshouders in Europa, geen wissels verkoopen, dienvolgens worden de gezagvoerders, blankofficieren, ambachtslieden ens., niet betaald, waaruit voortvloeit, dat elke geregelde beweging in den handel en kleinhandel is verstoord. Die vertegenwoordigers worden in hunne betrekking minder door dien toestand gedrukt, want zij hebben steeds en doen het nog naar willekeur het Crediet op eene nadeelige wijze voor de Kolonie ingesteld, en in hun belang, aangehouden. — Mag dat echter zoo zijn? mogen duizende inwoners aan het belang van eenige eigenaren en fondshouders in *Europa*, die, ofschoon in schijn *burgers* van *Suriname* heeten, doch van eene menigte opbrengsten en moeijelijke diensten bevrijd zijn, worden opgeofferd? Zoo als voor 20 jaren plaats vond, toen de handelaars, burgers, ambtenaren van Suriname ens. door dien ellendigen toestand 35 tot 40 pCt. van hun zuur verdiend geld ten offer moesten brengen, hetgeen die heeren in Nederland, wel zoo goed waren „*con amore*" in hun zak te steken? — Dat betwijfel ik beste Heer, en diende ernie ik vraag dat bescheiden, want de groote Heeren zullen dat zeker beter weten dan ikgeene maatregelen genomen te worden, om die angstige toekomst voor ons minder donker te maken, of zal het Bestuur bij den eisch om belasting, zich welhaast tevreden stellen, met *geeltjes*, *provisiën*, *orderbriefjes*, *wisseltjes*, enz?

*** J. G. vraagt eene beschouwing van het concept-reglement eener op te rigten bank alhier. Wij melden U. G. dat die welligt later komen zal.

Wij erkennen de noodzakelijkheid van zoodanige inrigting voor onze volkplanting, doch wij hopen tevens, dat punt voor punt ernstig zal worden overwogen en bezien. Zonder lessen aan wie ook, te willen opdringen, verwijzen wij echter op het artikel „BANK" voorkomende in het *Nederlandsche Handels magazijn*, uitgegeven bij GEBRS. DIEDERICHS te Amsterdam, waarin een kort overzigt der meesten banken in Europa voorkomt, benevens eene algemeene beschouwing van *wat eene bank is.*

Zonder nog iets over het concept-reglement zelf te zeggen, geloof ik, dat er zonder eene directe inmenging met de operatien eener bank, een verwantschap moet bestaan tusschen de regering en de op te rigten bank, d. i. die zal moeten toezien, op welke soliede grondslagen die bank gevestigd kan en mag worden, een pligt van de regering, omdat het grootste gedeelte onzer bevolking, gewoonlijk geen genoegzame Staathuishoudkundige kennis bezit, om financieele operatien te beoordeelen en daardoor ligt in gevaar zoude kunnen komen verliezen te lijden. Uit die beschouwing Mijnheer J. G. komen mij twee vragen voor den geest, onlangs gehoord. Die vragen, betroffen punten van het hoogste belang, bij het oprigten van eene bank in de Kolonie *Suriname*, waar nog steeds *Wetten*, *Publicatien*, enz. bestaan, die hoe vreemd van karakter in het oog van het minst beschaafde plekje in een ander werelddeel, alhier kracht van wet hebben.

De eerste vraag met het oog op de goed vereischende hulp die men hier van eene bank verwacht, is:

1. Zal die bank eerst *na* de goedkeuring van Z. M. *den* KONING, worden tot stand gebragt en zal die goedkeuring gemakkelijk (in onze tegenwoordige positie) en spoedig verkregen worden, of wel, zal die bank zonder de goedkeuring van Z. M. *den* KONING worden opgerigt of mogen worden opgerigt?

2. Zal de bank in alle hare operatien, *privilegie* verkrijgen, van het wel is waar alhier verkeerd bestaande, doch door de wet gevorderd *zegelregt*?

*** Weet de oude Heer FURET ook, wanneer de lang gewenschte en zoo hoog noodige *bank van leening* zal worden daargesteld, waarvan de reglementen, nemen wij den tijd in aanmerking, gedurende dien zij worden gemaakt, uitmuntend zullen zijn?

(*Een klein* HANDELAAR, *die alhier dikwijls tot 15 pCt renten op pand moet betalen, voor een klein sommetje dat de een of andere edelmoedige woekeraar, hem op zilver of goud wil leenen.*)

*** In de brieven aan VAN ZUILEN, zal Uw diep bedroefde toestand, Heer *Directeur*! niet vergeten worden. Geloof mij, ik weet het even goed als gij, dat meer dan een Uwer, niettegenstaande eene directie en een bepaald jaargeld, zijne crediteuren niet *kan* betalen, en Uwe betrekkingen aan de stad, honger zouden moeten lijden, indien de steeds geduldige crediteur, ophield U verder crediet te geven.

FURET.

WEEKLAGT

VAN HET COMITÉ DER HONDEN AAN PARAMARIBO, ens.

bij gelegenheid der aankondiging van den 22 Julij 1861.

Zoo is dan eindelijk het wreede vonnis tegen ons geveld! Diepe rouw en droefheid vervullen ons gemoed, bij het bewustzijn, dat wij thans als nuttelooze en lastige schepselen zonder omwegen zullen worden gedood. Wij, die tot dus verre de trouwe, ja eenige bewakers van Paramaribo waren! Is het niet betreurenswaard, zelfs pijnlijk voor ons onschuldig hart, dat men onzenthalve, het achtste gebod zoo geheel ter zijde stelt en over het hoofd ziet? Immers men mag niet doodslaan! En dan nog, wie zal tegen ons den oorlog voeren? Wij rillen en beven van toorn er van! Dieselfde politie, die wij steeds tot hulp en steun strekken, wier diensten wij op de talrijke door haar onbezochte plaatsen, zoo ijverig en gemoedelijk waarnamen, zonder genot van *tractement*, zonder ooit daarvoor eenige *gratificatie* te erlangen! Met bloedend en diep gegriefd hart, met hevig geschokt gevoel, vragen wij, wordt dan alleen door ons zooveel stoornis veroorzaakt, en is het gekraai der hanen, het gebalk van vier- en twee-beenige ezels, vooral 's Zaturdags nachts, wanneer men steeds een beambte niet ziet, als hij noodig is, zoo liefelijk en aangenaam? Waarom zelfs aan katten het regt gegund, des nachts zich in de frissche koelte te mogen verlustigen en in melodieuse harmonij de aandoeningen des gemoeds lucht te geven?

Helaas wij jammeren en treuren en blikken donker in de toekomst, wel inziende dat onze ondergang spoedig volgen moet, zoo eene maatschappij tot bescherming der dieren, zich ons meewaardig lot niet aantrekt! Die hulp roepen wij allernederigst in, in het vertrouwen, dat het *Surinaamsch Weekblad* ook onze grieven zal willen bekend maken.

CASTOR, POLLUX, NED, enz.

SCHEEPSTIJDINGEN

BINNENGEKOMEN.

Den 22sten dezer, Z. M. Oorlogschoener *Schorpioen*, kommandant van Moorsel, van Curaçao.

Den 24sten, de Hamburger sloep *Pomona*, kapt. J. A. Chauvet, van Demerarij.

Den 24sten, het schip *Theodora Josina*, kapt. Tjakkes, van Amsterdam.

Den 25sten, de Kol. schroefstoomboot *Vice Admiraal Ryk*, kapt. J. H. Rusman, van *Demerary*.

Den 26sten, het schip *Anna Maria Henrietta*, kapt. Golards, van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 19den, de Nederl. schoener *Anna*, kapt. J. H. B. Gravenhorst, via Saramacca naar Curaçao.

Den 22sten, de Nd. Am. bark *Wijman*, kapt. J. Lincoln, naar Boston, lading: 54 vaten Melassie 7,676 gall., 17 vaten en 15 tierces Suiker 32,526 pond, 8 vaten Chinas Appelen en 1 Piano, en uit het Entrepôt: 105 roode kelders Jenever.

Den 24sten, de Nederlandsche schoener *Transit*, kapt. C. M. de Haseth, naar Curaçao, lading: 3 puncheons en 28 halve leggers Dram 2460 gall., 2 drums Bakkejaauw, 2 vaten Amerikaansche Tabak, 1 dito Blom, 2 dito Aardappelen, 7 Z. M. Kazen, 6 kelders Jenever, 6 dito Brandewijn, 2 kistjes Kaarsen, 2 dito Zeep, 338 kubiek voeten en 1 pies □ Hout.

Den 25sten, het schip *Jacoba Johanna*, kapt. H. K. de Groot, naar London, lading: 157 vaten en 6 blomvaten Suiker 225,240 pond, 49 vaten Melassie 6,800 gallons, 3 vaten Rum 359 gallons, 25 balen Cacao 3,120 pond.

Den 26sten, de Nederl. schoener *Emma*, kapt. P. C. Vereul, naar Demerarij via Nickerie, lading: 28 balen schoone Katoen, 2 vaten heele Koffij, 7 dito Koorn en 100 kelders Genever uit het Entrepôt.

Den 27sten, de Nd. Am. bark *Alice Tarlton*, kapt. E. F. Rowe, naar Boston, lading: 151 vaten en 20,742 gallons Melassie, 100 roode kelders Genever en 5 vaten Cacao, voor Exportatie aangebragt.

VERTROKKEN.

Den 25sten, Z. M. schroefstoom-flotille vaartuig *Hector*, kommandant P. M. v. der Haak, naar Nederland.

Idem, de Fransche stoomboot *l'Abeille*, kommandant Maudet, naar Caijenne.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 26sten Junij, *Amicitia*, kapt. Wijgers.
Den 27sten, *Equator*, kapt. Ter Marsch.
Idem, *Haren*, kapt. Boer. Allen van hier.

NAAR HERWAARTS GEZEILD.

Uit Texel. Den 14den Junij, *Cuba*, kapt. Eijlers.
Den 27sten, *Goede Bedeeling*, kapt. Kolk, (naar Nickerie.)

UIT GLASGOW.

Den 21sten. *Alkmaar*, kapt. Pitt.

UIT LIVERPOOL.

Den 21sten, *Pillgwenllij*, kapt. Lewis.

TE AMSTERDAM LAGEN IN LADING NAAR HERWAARTS.

Josephina Bernhardina, kapt. Bos. — *Wilhelmina*, kapt. Klint. — *Mercurius*, van der Veer. — *Suriname*, kapt. Reijntjes. — *Maria Cornelia*, kapt. Brinkerink. *Jenny*, kapt de Lang. — *Josephine*, kapt. Hofker. — *Louise Christina*, kapt. Ten Harmsen. — *Emilie*, kapt. Heijkema.

Wordende het vertrek van verscheidene dezer bodems door schaarschte aan uitgaand goed vertraagd.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met het schip *Theodora Josina*: de HH. H. L. Neral en J. B ...

Met de Koloniale schroefstoomboot *Vice Adm. Rijk*, van Demerarij: de HH G. Brocklehurst, L. Goriewe, Ch. Bates, Ch. Netman, J. C. Bertel. Van Nickerie: H. G. Kuster, C. F. Steffens, A. C. Mildang, J. H. Castilho en W. C. Hoogvliet.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met de Nederlandsche schoener *Transit*: de Heeren F. H. Flu en J. Cugnean.

Met de Nd. Am. bark *Alice Tarlton*: de Heeren J. van Praag, Echtgenoot en Kind en A. Heilbron.

HANDELSBERIGTEN.

Amsterdam, 29 *Junij* 1861.

Suiker. Zeer lusteloos en gaan de prijzen dagelijks achteruit.

Eenige partijtjes per *Suriname* aangebragt, werden verkocht van *f* 27½ tot *f* 28 en dit niet zonder moeite. Deze verkoop is stellig *f* ½ lager, dan die der Suiker per *Janna Adriana*.

Gisteren werden circa 60 vaten, aangebragt per *Emilie*, goede kwaliteit, à *f* 27½ van de hand gezet.

Vooreerst is geene beterschap te voorzien. Deze ongunstige staat van zaken, is het gevolg van de gebeurtenissen in Noord-Amerika en ongelukkige wijze krijgen deze dagelijks een dreigender aanzien.

Koffij. Prijshoudend.

Katoen, *Hout* en *Arrowroot*. Onveranderd.

Cacao. Geheel verlaten, en zoude men, als verkocht moest worden, zich met zeer lage prijzen tevreden moeten stellen.

Liverpool 1 *Julij* 1861.

De ongunstige staat van zaken blijft onveranderd voortduren, en zoo lang de oneenigheid in Noord-Amerika aanhoudt, is er geene beterschap te verwachten; integendeel moeten wij ons voorbereiden op nog grootere achteruitgang, vóór dat betere tijden aanbreken.

De minste handels-artikelen zijn weder in prijs gedaald, en zijn de transactien zeer beperkt.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Door- en ten huize van den Vendumeester J. C. GOMPERTS.

Vrijdag, den 26 Julij 1861.

De Schoener-Brik **Northman**, met derzelver Zeilen, Boot, Ankers, Kettingen, Touwen, enz., enz. — *f* 1600 — Gebrs. van Praag.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 27sten dezer, van Plantaadje *Ellen*, 16 vaten à 8 ct.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 22sen tot den 25sten Julij zijn alhier ingeschreven als overleden.

Den 22sten, Juliana Christiana Clemen, dochter van Johan Frederik Ludolph Clemen, en van Maria Jacoba Bulo, 9 dagen.

Den 23sten, Geertruida Bertholina Leij, dochter van Jean Adriaan Leij, en van Louisa Christina Josephina Koning, 11 maanden.

Den 24sten, Abegie, gepasp. Guide, 60 jaren n. g.

Den 25sten, Ribca Cardoza Baeza, wed. van Baruch Henriques da Costa, 68 jaren.

Binnenlandsche Berigten.

De waarn. PROCUREUR GENERAAL in de kolonie *SURINAME*.

Gelet op art. 7 der Publicatie van 24 December 1858 G. B. No. 19 waarbij o. a. is bepaald, „Dat geene Immigranten „zich van de plantagien of gronden op „dewelken zij verhuurd zijn mogen ver„wijderen, zonder pas van den gezag„voerder."

Gelet dat zich desniettegenstaande vele van onder die leden van tijd tot tijd hier ter stede vertoonen, zonder van dergelijke pas voorzien te zijn.

Noodigt Hll. Huurders van Immigranten uit, om deze laatsten aan te zeggen, dat zij de plantage of grond waarop zij verhuurd zijn, niet mogen verlaten zonder voorzien te zijn van een *schriftelijk permit*, van den Gezagvoerder, met verwittiging tevens, dat zij, wanneer door hen op aanvrage der policie-Beambten zoodanig permit niet kan worden vertoond, onmiddelijk zullen worden aangehouden.

Paramaribo, den 22 Julij 1861.

Koepok Inënting.

De Commissie van Geneeskundig Onderzoek zal op Dingsdag den 30 Julij, des morgens ten half negen ure, in het locaal boven de Wees- Curateele en Onbeheerde Boedels Kamer, zich onledig houden met het vaccineren met versche, van het Gouvernement ontvangen Koepokstof.

Wordende Ouders en Voogden, welke Kinderen of Pupillen hebben, die nog niet gevaccineerd zijn, dringend uitgenoodigd deze gelegenheid niet te laten voorbijgaan, zonder dezelven te doen inënten.

Terwijl Heeren Genees en Heelkundigen welke geen leden der commissie zijn, worden uitgenoodigd, zich met de Kinderen welke *zij zelven* zouden wenschen te vaccineren, zich op bovengenoemden tijd aldaar te willen vervoegen.

Advertentiën.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, op WOENSDAG den 31sten Julij, 's avonds *half Zeven* ure.

Bij inschrijving wordt tegen GEREED GELD te koop aangeboden:

P. m. 30000 ℔ KAKAO,

van plantage *Caledonia*, des verkiezende de geheele partij of bij kavelingen van 10 mille ponden.

De inschrijvings-billetten worden aangenomen tot MAANDAG den 29 dezer, 's voormiddags om 10 ure, ten kantore van H. J. BLANCKE.

Het hoogste bod goedgekeurd wordende zal de KAKAO binnen 8 dagen, voor rekening en risico van den kooper of de koopers, van plantaadje moeten afgehaald en voor elke ledige baal *f* 1.10 gerestitueerd worden.

( )

Bij inschrijving te koop:

20 balen KAKAO,

te bezigtigen ten huize van AM. W. OPPENHEIMER, alwaar de inschrijvings-billetten worden aangenomen tot MAANDAG den 29 dezer, 's voormiddags ten 10 ure.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de KAKAO dadelijk in ontvang moeten genomen en voor elke ledige baal *f* 1.10 betaald worden.

( )

De vroeger geannonceerde verkooping van het HUIS en ERF, gelegen aan de *Groote Hofstraat* N. W. La. A No. 265 en O. W. La. B No. 165; zal alsnu plaats vinden op DINGSDAG den 30sten Julij, door en ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

[ ]

( ) A. SALOMONS zal DINGSDAG e. k. des morgens 9 ure, ten zijnen huize verkoopen:

Diverse wel onderhoudene *Meubelen*, en een extra Porcelein *Tafelservies*.

De vroeger geannonceerde verkoop van het HUIS en ERF aan de *Gravestraat*, La. A No 30 N. W., zal alsnu plaats vinden op DINGSDAG den 30sten dezer, des voormiddags ten 9 ure, ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

[ ] Eo. C. WESENHAGEN qq.

J. C. GOMPERTS,

Vendumeester,

zal WOENSDAG den 31 Julij e. k. in het Huis naast den Heer E. KöLLE verkoopen:

Diverse Stukgoederen, bestaande in fijn Bielefeldsch en Iersch Hemden Linnen, garen Dril, Neteldoek in soorten, Chits, Broekenstof, Shirting, Calico, Schotsche Ruit, Kousen en Sokken, Modewaren, enz., enz., fijn Zwart Laken.

De GOEDEREN zullen één dag vóór en op den verkoopdag te bezigtigen zijn.

( )

Over zes weken dag en datum nader te bepalen zal door den Vendumeester A. SALOMONS worden verkocht:

Het ERF met daarop staande GEBOUWEN, gelegen aan de Voorstad *Zeelandia* aan de *Wichersstraat* N. W. No. 5, O. W. La. A No 58.

Paramaribo, den 28 Julij 1861.

( )

De ondergeteekende heeft tot haren *generalen Gevolmagtigde* aangesteld den Heer Mr. B. E. COLAÇO BELMONTE Advocaat alhier.

Paramaribo, den 22 Julij 1861.

Wed. J. BROMET, geb. SANCHES.

(10780) De ondergeteekende heeft zijne

SCHOOL

geopend in het Huis aan de *Gravestraat* La. A No. 29.

Ook is hij genegen om, tegen eenen matigen prijs, twee of drie jonge heeren van 8 tot 12 jaren in den heelen kost te nemen, en beveelt zich daartoe bijzonder aan Heeren PLANTAADJE-BEWONERS aan, terwijl men op eene zachte, zorgvuldige behandeling en goed onderwijs aan de hem toe te vertrouwen kinderen, volkomen staat kan maken.

Paramaribo, den 28 Julij 1861.

J. A. ANDRIESSEN.

Bakkeljaauw,

à 6 *cts.* per pond,

betaalbaar in *contanten*, *wissels* of *producten*.

Te bekomen bij

Gebrs, van Praag.

Het Maçonniek Weekblad voor 1862.

De ondergeteekende, agent van den uitgever J. G. ANDRIESEN te *Utrecht*, geeft aan de alhier wonende leden der VRIJMETSELAARS ORDE kennis, dat bij hem gelegenheid is, zich op dat blad, dat reeds gedurende tien jaren den meesten bijval en belangstelling heeft mogen ondervinden, te abonneren à *f* **10** 's jaars franco per post. Dit blad wordt geregeld des Maandags uitgegeven.

Tevens is er voor de leden der VRIJMETSELAARS ORDE gelegenheid, zich bij hem te abonneren op het Tijdschrift ***ACACIA 1862***. Bloemlezing van Lettervruchten verzameld op het gebied der VRIJMETSELARIJ, uitgave van J. G. ANDRIESEN te *Utrecht* à *f* **5** 's jaars franco per post. Dit zoo belangrijk als gezocht tijdschrift, wordt uitgegeven in 6 afleveringen groot 8°. op velin papier en met fraaije letter. Bij het laatste nommer wordt *gratis* afgeleverd, titel, inhoud en omslag.

Inteekeningen op beide of ieder afzonderlijk, worden tot *ultimo* November ingewacht.

( ) ***W. E. H. WINKELS.***

Aan Heeren *Eigenaren* en *Administrateuren* van Plantaadjen.

Bij de thans, door sommige KOOPLIEDEN, berekend wordende prijzen van 14 Centen en *f* 22,50, voor onderstaande *Slaven provisien*, biedt de ondergeteekende te Koop aan, tegen *gereede betaling*, in Contanten of in Soliede *Wisselbrieven*:

Extra kwaliteit nieuwe *Bakkeljaauw* à 6 c. per pond.

dito dito *Haring* en *Makreel* à *f* 10 per vat,

zijnde deze de prijsnotering bij hem, sedert 10 dezer, berekend aan de door hem bediend wordende Plantaadjen.

Paramaribo, den 19 Julij 1861.

( ) **J. V. BOUGUENON.**

Versche Witte

RIJST,

verkrijgbaar bij

J. GOMPERTS Jz

( )

FERD. HARTEN

heeft ontvangen per het schip *Theodora Josina*, Kapt. D. H. TJAKKES:

Een bijzonder fraai assortiment gouden oorbellen naar den laatsten smaak

( )

Extra witte Schiedammer

GENEVER,

à 35 CENTS bij de 10 kan bij

A. VAN MELSEN.

( )

EXTRA IERSCH SPEK,

in halve vaten, te bekomen bij

L. G. MALMBERG.

( )

DE GROOTSTE GENEESKUNDIGE ONTDEKKING DEZER EEUW.

PERRY'S CORDIAL BALSEM VAN SYRIACUM.

Deze onschatbare medicijn is de wonderbaarste overwinning van de kunst over de natuur, en is voor beide sexen heilzaam Zij herstelt en vermeerdert de natuurlijke kracht van hen die tengevolge van een langdurig verblijf in de Kolonien aan afgematheid en verval van krachten lijden. Duizenden hebben door het gebruik daarvan hunne gezondheid en krachten herkregen; zoo als onder eede, voor den Lord Major van Londen en de Aldermen verklaard is.

Prijs 11 sh. per flesch, of vier fl. voor 33 sh., waardoor men 11 sh. bespaart; en in fl. van 5 p. st. eene besparing gevende van 1 p. 12 sh.

Verkrijgbaar bij R. & L. PERRY & Co. hoofd-depôt, No. 19, Bernersstreet, Oxfordstreet, Londen.

Agenten: BARCLAY & Co. 75, Farringdonstreet, Londen. ( )

De Pillen van Holloway.

Hoofdpijn, eene van de algemeenste ongesteldheden, wordt door eene kleine dosis van deze pillen weggenomen; zij werken niet op het hoofd, maar op de ongestelde maag, ingewanden en den lever, waardoor de pijn veroorzaakt wordt. Aan lieden, die kort-ademing zijn, zijn deze pillen ten sterkste aanbevelen, zij zuiveren de geheele inwendige gesteldheid, geven aan ieder orgaan eene zekere kracht, die aan al de vochten door de verschillende kanalen eene geregelde ontlasting verzekert.

Deze PILLEN zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1. *f* 3 en *f* 5.

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.

BIJBLAD TOT HET SURINAAMSCH WEEKBLAD.

Verschijnt elken Woensdag.

1861. Woensdag 24 Julij **No. 30.**

PARAMARIBO, den 23 Julij 1861.

De tien fransche vlugtelingen, van wier aankomst alhier wij in ons nummer van den 10 dezer melding maakten, zijn op aanvrage van het gouvernement te Cayenne, thans overgegeven aan den Kommandant van de fr. stoomboot *l'Abeille*. Naar wij van eene geloofwaardige zijde vernemen, zijn deze lieden verstokte misdadigers (*forçats*), die zich aan de vreesselijkste euveldaden hebben schuldig gemaakt. Twee hunner hebben hunne ouders vermoord en zijn als ware monsters in menschengedaante te beschouwen. Als een staaltje hunner diepgezonkenheid, deelt men ons mede, dat bij de teregtstelling van een dezer moordenaars, de vraag van den Voorzittenden Regter: of hij ook iets ter zijner verdediging aan te voeren had, zeer koel aldus beantwoord werd: *„ik heb niets te zeggen, mijnheer de Reyter, doch . . heb medelijden met een armen wees.“*

Het is bekend, dat gegoten ijzer, wanneer het aan de lucht en aan de vochtigheid is blootgesteld, zeer ligt roest; men bedekt het, om dat te voorkomen, met eene of meer lagen menie-verw en daarna met nog eene andere laag olieverw om de roode kleur te bedekken. De ondervinding heeft echter geleerd, dat deze handelwijze verre van voldoende is, zoodat na verloop van eenigen tijd eene nieuwe laag verw noodig is. Voor standbeelden en andere voorwerpen van kunst is echter dit herhaald verwen zeer nadeelig, daar de schoone vormen daardoor langzamerhand geheel verloren gaan. Men heeft daarom in de laatste jaren in Frankrijk een anderen weg ingeslagen om het ijzer tegen de inwerking der vochtigheid te beveiligen; namelijk door het met eene laag koper te bedekken, die men door middel der galvanoplastiek daarop brengt. Laat men deze laag nagenoeg eene streep dik worden, dan gaat van de zuiverheid der vormen niets verloren, althans bij eenigzins groote voorwerpen en de vochtigheid oefent er geen schadelijken invloed op uit; aan het koper zelf geeft men dan eene aangename bronskleur. Te Parijs heeft men reeds verscheidene monumenten op deze wijze behandeld. Die fonteinen in de Champs Elysées zijn geheel uiteengenomen, de stukken zijn in de werkplaats van den heer Oudry te Anteuil met koper bedekt, door ze eerst zorgvuldig schoon te maken en daarna met een der pooldraden eener galvanische batterij verbonden, in daartoe bestemde bakken met eene verzadigde oplossing van kopervitriool te leggen. Daarna zijn zij weder op hunne plaats gezet en de fonteinen hebben reeds geruimen tijd aan alle wisselvalligheden van het weder weerstand geboden, zonder het minst geleden te hebben. Hetzelfde is ook geschied met de fraaije fontein midden op de place Louvois, aan welke men de kleur van het Florentijnsch brons heeft weten te geven, en die er thans nog even fraai uitziet als in den zomer van 1859, toen zij deze bewerking heeft ondergaan.

Volgens den Cosmos houdt men zich thans bezig met de voorbereidende maatregelen om de beide kolossale fonteinen op de place de la Concorde eveneens met eene laag koper te bedekken. Hetzelfde zal voorts geschieden met de twintig groote kolommen van dat plein op ieder van welke eenige gaslantaars zijn geplaatst, alsmede met 220 kleinere gas-candelabres aldaar en in de Champs-Elysées. Men kan zich een denkbeeld maken van den omvang van dit werk, als men in aanmerking neemt, dat het gegoten ijzer, dat naar Anteuil moet worden getransporteerd om die bewerking te ondergaan, op bijna 500,000 pond geschat wordt. Bovendien zullen er 6000 nieuwe gas-candelabres in de stad geplaatst worden, na eveneens langs galvanischen weg verkoperd te zijn. Hierbij moet echter nog opgemerkt worden, dat men tot dit werk niet is overgegaan, dan nadat door een naauwkeurig onderzoek gebleken was, dat deze bewerking, die het eerst voor een viertal jaren is toegepast geworden op enkele monumenten, volkomen beantwoordt aan de verwachting, die men er van gekoesterd had.

Men heeft berekend, dat het aantal vrijmetselaren op den ganschen aardbol verspreid 100 millioen bedraagt. Er zijn vele vrijmetselaren in Indie en Amerika. Bijna geheel Italie behoort tot de geheime broederschap, vooral de Italiaansche adel.

De *Morning Post* van den 5den Junij behelst een hoofdartikel, hetwelk klinkt als een zegelied over de verwijdering der Fransche troepen uit Syrie. „Heden (zegt dat orgaan der Eng. regering) wordt Syrie door de Fransche troepen ontruimd. Wij meenen te kunnen verzekeren, dat al die troepen ingescheept zullen worden, en dat er geen enkel soldaat van Napoleon III zal blijven om òf het gezag òf de verantwoordelijkheid der Turksche overheden, welke dat gewest besturen, te beperken. Er zullen geene Zouaven achterblijven om Frankrijks invloed in den Libanon te schragen. Deze gebeurtenis zal natuurlijk tegenstrijdige aandoeningen verwekken, daar de onderscheiden volksstammen in Syrie over Frankrijks bescherming geheel verschillend denken, en een gedeelte der bevolking vurig daarnaar verlangt, terwijl een ander gedeelte daartegen even sterk ingenomen is. Doch bij deze gelegenheid moeten wij aan het Fransche gouvernement de verdiende eer laten wedervaren wegens het vervullen der verpligtingen, welke het jegens het overige deel van Europa op zich heeft genomen. Het wenschte vurig de inlegering zijner troepen in Syrie te verlengen. Het was voor Frankrijk van veel belang, vasten voet in Syrie te houden; en het heeft zich eene eenzijdige voorstelling gevormd van de punten, welke tusschen de onderling naijverige volksstammen van den Libanon in geschil zijn; desniettemin is het zeer wel mogelijk, dat het in de zaak van Syrie werkelijk ter goeder trouw handelde, en dat het zich inderdaad tot pligt achtte, al zijne geloofsgenooten, al zijn zij ook de onchristelijkste onder de Christenen, onder zijne bescherming te nemen. Wij voor ons zijn altijd van oordeel geweest, dat Frankrijks tusschenkomst in Syrie, welke eerst plaats greep na het herstel van den vrede daar te lande, enkel nadeelige uitwerkselen heeft gehad gedurende de pogingen, welke vervolgens gedaan zijn om het land tot orde te brengen. Veel kwaad is voortgevloeid uit de militaire tusschenkomst, welke heden een einde neemt; doch het kan welligt onheusch schijnen daarop thans te wijzen, terwijl het Fransche gouvernement zich getrouw betoond heeft aan de in Maart jl. aangegane verbindtenis om eene militaire inlegering, waarop het zooveel prijs stelde, te doen ophouden. Wat ons nadeelig voor de gezamenlijke volksstammen van den Libanon toescheen, daarmede meent Frankrijk voorzeker ter goeder trouw eene groote dienst aan de Maroniten bewezen te hebben.“

Uit Spanje wordt medegedeeld dat een zeer onbeduidend voorval in Arragon veel opzien veroorzaakt heeft. Eenige Fransch metselaars, aan wie de herstelling van een aan Keizerin Eugenie toebehoorend kasteel was toevertrouwd, wilden na de voltooijing van het gebouw de driekleurige vlag van het dak laten waaijen. De brave Arragonnezen ontstelden op het gezigt van die kleuren en geloofden onmiddelijk aan de inlijving van Spanje bij Frankrijk. Men liep te wapen en het duurde niet lang of men had de Franschen in het kasteel zoo goed als belegerd. De tusschenkomst van de overheid bragt echter zoo als te denken was, de zaak onmiddelijk tot klaarheid waarmede alles afliep. Sommigen vreezen echter dat, hoe weinig beteekenend dit feit op zich zelf ook is, het wel eens aanleiding zou kunnen geven dat van de voorgenomene reis van de Keizerin en hare zamenkomst met Koningin Isabella niets zal komen.

Berigten uit Polen, van particuliere zijde medegedeeld, bevatten eenige onbekende bijzonderheden nopens de handelwijze der regering ten aanzien der personen, beschuldigd aan de onlusten van 8 April jl. te hebben deelgenomen. De policie kan wel geen enkelen getuige aanwijzen en heeft evenmin van den graad van schuld der gearresteerden aanteekening gehouden, maar dit schijnt hunne veroordeeling door den krijgsraad niet te zullen beletten, waarvoor zij thans zullen teregtstaan, nadat zij om dezelfde redenen te Modlin door den Heer Wieczorkonski waren vrijgesproken. Zeker is het echter niet onaardig, dat verscheiden gearresteerden verklaren door de soldaten en policie-beambten van alles wat zij bij zich hadden te zijn beroofd en zij om hun verzet tegen dien maatregel in hechtenis werden genomen. Dit feit wordt gestaafd door de verklaring van in vrijheid gelaten personen, die volhouden dat men hun hunne horologien, mantels, mutsen en snuifdoozen heeft afgenomen en hen liet vertrekken wanneer zij dit met gelatenheid toelieten.

De generaal Mierolawsky heeft in een open brief, voorkomende in de *Levant*, eenige mededeelingen gedaan omtrent de plannen, die door Garibaldi in overleg met diens Poolsche en Hongaarsche aanhangers zijn beraamd. Mierolawsky spreekt daarin van agenten, „die er belang bij hebben de oude innige vriendschap tusschen de Poolsche patriotten en het Ottomanische gouvernement te storen.“ Uit de valsche berigten, van dien kant komende, o. a. dat van eene voorgewende expeditie naar Spitra, „moet,“ zegt hij verder, „natuurlijk voortvloeijen, dat het plan van Garibaldi, hetwelk ik ondersteun, nederkomt op een aanslag tegen de integriteit van het Ottomanische rijk, wanneer Oostenrijk in Italie werd aangevallen. De grondslag der operatien, die het onderscheidend karakter van Garibaldi's plan en dus ook van het mijne, en dat van Klapka uitmaken, is de vereeniging onzer strijdkrachten tegen Oostenrijk, terwijl wij trachten op den best mogelijken voet met Turkije te blijven.“

Ook de *Nord* zegt thans, dat de vrijmaking der lijfeigenen op vele punten van Rusland op moeijelijkheden stuit, waardoor een staat van spanning en opgewondenheid ontstaat. Daar zij voor verreweg het meerendeel niet kunnen lezen, begrijpen zij niets van de ukase en vervoegen zich gewoonlijk bij eenige minder onwetende personen om opheldering en inlichting. Deze nu leggen de twijfelachtige of min duidelijke bepalingen uit ten gunste der boeren, zoodat deze een verkeerd begrip krijgen van hunne regten en belangen, en zoo doende weigeren zich te onderwerpen aan de vaak allezins wettige vorderingen der grondeigenaren. De boeren nu moeten op die wijze wel in den waan komen, dat de eigenaren hun verpligtingen willen opleggen, die de keizer niet gewild heeft; slechte raadslieden zijn hier ook in het spel.

Men meldt uit Engeland:

Uit statistieke opgaven van den invoer van katoen hier te lande gedurende de laatste 18 jaren blijkt, dat in 1843 de ingevoerde hoeveelheid van deze voor de Engelsche fabrieken onontbeerlijke grondstof ruim 673 millioen ponden heeft bedragen. In 1846 is deze hoeveelheid verminderd tot bijna 467 millioen ponden; van 1850 tot en met 1859 heeft zij bij afwisseling tusschen de 653 en 1225 millioen beloopen en in 1860 heeft zij bijna 1491 millioen ponden bedragen. De uit Amerika ingevoerde hoeveelheden hebben in die 18 jaren bij afwisseling tusschen 67 en 86 pc. van den geheelen invoer bedragen; de uit Oost Indie ingevoerde hoeveelheden bij afwisseling tusschen 7 en 26 pc. en die uit andere landen (Brazilie, Egypte, de Middellandsche Zee, West Indie, enz.) bij afwisseling tusschen 4 en 9 pc. In 1859 en 1860 hebben de invoeren uit Amerika

78 en 80 pCt., uit Oost Indië 16 en 15, en uit andere landen 6 en 5 pCt. beloopen.

Uit berigten van New-York blijkt dat de vrijwillige giften in de Noordelijke Staten voor de zaak des vaderlands bijeengebragt tot 22 Mei reeds de ontzettend groote som van 31,105,006 dollars bedroegen, waartoe de Staten van New-York, Pennsylvanië, Massacusetto, Illinois en Ohio betrekkelijk het meeste hebben bijgedragen, terwijl de giften uit Kalifornie, Oregon en Minnesota nog niet bekend waren.

Onlangs heeft de bevolking van Londen weder het jaarlijksche zoogenoemde *Derby* feest gevierd. Op de vlakte van Epsom, welk stadje ongeveer 3 uren van de hoofdstad verwijderd is, werden de wedrennen gehouden van alle beroemde harddravers, die Engeland oplevert. Bijna nergens kan men beter het volkskarakter der Engelschen leeren kennen dan juist op dit geliefkoosde telken jare terugkeerende volksfeest. De Engelschman vertoont zich daarbij in zijne ware gedaante.

Ook dit jaar werden de wedrennen met den gewonen luister gevierd. In Londen waren alle kantoren en winkels gesloten, de wetgevende vergaderingen werden dien dag geschorst en zelfs de dagelijksche bezigheden der groote menigte bleven achterwege, omdat elkeen moest deelnemen aan het feest in de nabijheid.

De duinen en velden van Epsom, waar de wedrennen plaats hadden, leverden een zonderling schouwspel op. De volgende beschrijving, aan eene particuliere correspondentie outleend, strekke daarvan ten bewijze: »Eene plaatsruimte van ongeveer vier mijlen in den omtrek is overal met verversching, tenten, fruitwagens, ezeldrijvers, orgeldraaijers, muziekanten, waarzegsters, zakrollers enz. bezaaid, die allen ruimschoots van het *Derby* feest profiteren. De bijzondere plaats, die voor de wedrenners is bestemd, is aan beide zijden door ontelbare rijtuigen en tribunes bezet, op welke laatste men wordt toegelaten tegen 22 gulden entrée. De wedrennen op zich zelven zijn alleen belangrijk voor de belanghebbenden en zouden weinig toeschouwers uitlokken, ware het niet om de festiviteiten, die daarmede verzeld gaan. Het is niettemin een opmerkelijk, ja éénig schouwspel, de gelaatsuitdrukking gade te slaan van de honderdduizenden, die met heigende borst en ingehouden adem op den eindpaal staren, in het beslissend oogenblik, dat de met schuim bedekte paarden de overwinning zullen behalen.

»Het dineren in het veld gaat alle beschrijving te boven. Partijen van 20 à 30 personen zitten op het gras neder en gebruiken *sans gêne* hun maaltijd. In, op en onder de rijtuigen, overal ziet men de heerlijkste geregten opgedischt: vleesch, gevogelte, taarten, puddings, pickles, bieren en de meest uitgezochte wijnen. De verdraagzaamheid, waarmede aristokraten en werklieden in elkanders gezelschap verkeeren, de edelmoedigheid, waarmede eerstgenoemden met hunne minder gelukkige natuurgenooten dien dag hun overvloed deelen, verdient den hoogsten lof. Menige schoenpoetser en straatjongen verlustigde er zich met gevogelte en champagne."

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Plata*, kapt. Meijer, adres bij H. Degenhard. — Sluit 25 dezer.

Het schip *Triton*, kapt. A. P. Duinker, adres bij J. P. Haase Jr.

Het schip *Joanna Jacoba*, kapt. Sap, adres bij H. C. Levij.

Het schip *Juno*, kapt. Roszberger, adres bij H. C. Levij.

Het schip *Luitenant Admiraal Tjerk Hiddes*, kapt. O. S. Parma, adres bij H. Degenhard.

PUBLIEKE VEILINGEN

Door- en ten huize van den Vendumeester A. Salomons.

Dingsdag, den 23 Julij 1861.

Het Huis en Erf, gelegen aan de *Hoogestraat*, N W. La. E. No. 365 en O. W. La. D No. 781. — *f* 1000. — E. M Muller voor B van Catz.

Het Erf met het daarop staand Gebouwtje, gelegen aan de *Weidestraat*, N. W. La D No. 67 en O. W. La. D No. 267. — *f* 355. — J. B. de Mesquita voor T. J. Kenswil voor de *helft*, en Anna Petronella Welkens voor Annette Françoise Kens, voor de *wederhelft*.

Binnenlandsche Berigten.

Bij Koninklijk besluit van den 30 Maart d. j. No. 33, is tot Officier van Gezondheid der 2de klasse bij de geneeskundige dienst der landmagt in *West-Indie* bevorderd, de Officier van Gezondheid der 3de klasse bij die dienst C. van Lier.

Aanzoek van Vrijgeving

Den 19 Julij 1861.

Van den slaaf François, geboren in 1831, zoon van Daphina, toebehoorende aan W. J. Rietstap voor zijne reeds hebbende en nog te verwekkene kinderen.

Van den slaaf Theodorus, geboren in 1826, wiens moedersnaam onbekend is, bekend staande ten name van plantage Nieuw Meerzorg, divisie Beneden Cottica.

De prov. *Commissaris van Politie* herhaaldelijk klagten ontvangende dat Honden, die des nachts los over de straat loopen, door hun aanhoudend geblaf veel overlast veroorzaken en de Ingezetenen in hunne rust storen.

Herinnert de Eigenaren van die dieren aan de bepaling vervat in Art. 23 van het reglement voor de plaatselijke en landelijke politie Publ. van 19 Nov. 1828, G. B. No. 17) inhoudende dat Honden, die des nachts op de openbare straat worden gevonden, door de daartoe gestelde Politie beambten zullen worden doodgeslagen, met verwittiging dat de bepaling ten strengste zal worden toegepast.

Paramaribo, den 22 Julij 1861.

Transport.

Den 22 Julij 1861. A. Salomons, Vendumeester, aan H. S. Philips, van het bloote Erf aan de *Wagenwegstraat*, N. W. La. B No. 95, O. W. La. C No. 86.

Idem, A M. Lange aan J. P. Labadie voor hare minderjarige kinderen Anna Maria en Elizabeth Carolina Amalia, als mede de nog te verwekkene kinderen, van den grond *Johannisburg* in de *Wanicakreek*

Paramaribo, den 22 Julij 1861.

Ter voldoening aan het voorschrift van art. 1, 2e. alinea der Publicatie van 16 December 1859 (Gouv Blad No. 12) wordt bij deze ter kennis van belanghebbenden gebragt, — dat de registratie der kwitantien van den Curator en Weesmeester, van heden, tijdelijk is opgedragen aan den 2n. Commies bij de Administratie van Financien P. G. Labadie.

Paramaribo, den 17 Julij 1861.

Aan het Departement der Onbeheerde Boedels zijn gedevolveerd, op den 5 Julij 1861, de boedel, Jan Vischvliet, overleden te Nickerie den 28 November 1860.

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren deszelven opgeroepen, ten einde aan het Departement voornoemd van hunne vorderingen aanteekening te doen, en hunne verschuldigden aan te zuiveren op poene als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde administratie is bepaald.

Paramaribo, den 17 Julij 1861.

De provisioneele Curator bij het Departement der Onbeheerde Boedels zal op Donderdag den 25 dezer des namiddags om 4 uren, in het lokaal van dat Departement door den Vendumeester J. C. Gomperts, publiek doen verkoopen:

Diverse geneeskundige boeken, chirurgijns instrumenten, twee gouden zakhorologien, enz. aankomende den boedel J. J. Leue; alsmede de nalatenschap van de boedels E J. Donna, F C. Schutte, J. S. Pijpers en J. Owens, bestaande in huisraad, lijfkleederen en eenige fugenieurs werktuigen; voorts den slavenjongen George toebehoorende den boedel L. van Vogt.

Alsmede:

De Nalatenschap van de *desolate* Boedels J. C. Ducoral, F. E. C. J. von Niesewand, F. Mheer, S. A Vredeman, P. T. Karelshoek, P. van Favereij, S. J. Lopes, A. F. Lammens Jr., M. E. Legeveld, J. A. Nahar, A. C. Sygen, gepasp. Gude Bonito, J. M. Steller, F. A. Lannens en C Orlen.

En vermits geene genoegzame goederen in deze boedels gevonden zijn, kunnen de Crediteuren vooralsnog niet worden opgeroepen.

Edictale Citatie.

De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, dagvaardt bij deze, alle bekende en onbekende Crediteuren:

Van J. J Leijsner, wegens het provenue van het op den 25 Januarij 1861 bij Executie verkochte Erf en al de daaropstaande Gebouwen, gelegen aan de *Keizerstraat* La. A No. 240, aangekomen hebbende J. J. Leijsner.

Van D. J. Loth, wegens het provenue van het op den 8 Maart 1861, bij Executie verkochte Huis en Erf, gelegen aan de *Keizerstraat* La. B No. 211 N. W. en La. C No. 91 O. W., aangekomen hebbende D. J. Loth.

Om te compareren of gemagtigden te zenden ter prae en concurrentie Rolle van het Geregtshof voornoemd, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 9n. Augustus 1861 des voormiddags om acht ure, ten einde aldaar te zien dienen van Tweede Verstek. — Voorts hunne sustenuen van prae et concurentie op te geven, op poene van perpetium silentium.

Opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen is deze gepubliceerd en geaffigeerd alhier aan *Paramaribo, den 22 Julij 1861.*

De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 2 Augustus 1861, des voormiddags ten *half negen* ure, publiekelijk bij executie verkoopen:

Een derde aandeel in het Erf aan de *Hofstraat* La. D No. 141, aankomende F. G. Johanzoon, als ab intestato erfgenaam van Adriana van van der Meij.

Over een jaar en zes weken.

De plantaadje *Pomona* cum annexis, gelegen in de *Jonkermanskreek*, als het eigendom van Washington Wilmans in executie genomen.

Door de Commissie van Geneeskundig *Onderzoek en Toevoorzigt*, wordt aan belanghebbenden kennis gegeven, dat de Heer Robert Appleton, na afgelegd Examen, als Heelmeester in de Divisien is geadmitteerd.

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE